

El president del govern balear i secretari general del PSIB-PSOE, Francesc Antich, i el portaveu del Bloc, Biel Barceló.

Tensió latent al pacte de les Balears

Les divergències entre el Bloc, d'una banda, i el PSOE i UM, d'una altra, fan tornar la tensió a la coalició de les institucions balears.

A mitjan octubre PSOE, Bloc i Unió Mallorquina escenificaren el reforç del pacte mitjançant el retorn d'UM al Consell de Mallorca –del qual n'havien sortit el 29 de setembre. Però el fet és que les relacions entre els socis que formen les majories polítiques a l'Ajuntament de Palma, el Consell

de Mallorca i el Parlament, com també al govern, no han millorat i es mantenen en una tensió latent que pot esclatar en qualsevol moment. De fet, el pacte al qual havien arribat a l'octubre ha estat incomplet a la primera ocasió en què es posava a prova: tant la reforma del pla territorial de Mallorca com l'aprovació del pla de carreteres mallorquí, que havien de ser immediates, encara no s'han dut a terme. Actualment es negocia, però el Bloc ha endurit la seva posició i no és segur si hi haurà acord o no.

Divergències. D'ençà que es va saber la imputació judicial de Maria Antònia Munar –que havia de declarar davant el Tribunal Superior de Justícia de les Balears aquest dilluns, dia 16–, el protagonisme d'Unió Ma-

llorquina ha minvat d'una manera evident. D'aleshores ençà, UM té una projecció pública molt més reduïda d'allò que era habitual. Així i tot, aquesta pèrdua de visualització pública –als mitjans– no vol dir que no faci política.

Els nacionalistes parlen molt amb el PSOE i, a desgrat de certes divergències, s'hi troben còmodes. La relació dels socialistes amb UM és fluida. Ambdós partits estan d'acord en la manera d'encarar la reforma del pla territorial de Mallorca i l'aprovació del pla de carreteres –també de Mallorca. Tenen alguna diferència amb relació a la llei del sector públic –que els socialistes presenten com a futura “llei contra la corrupció”–, que haurà d'aprovar el Parlament, però, en conjunt, hi ha una bona sin-

Polèmica per l'escorcoll a la residència de Matas

El divendres 6 de novembre a les quatre de l'horabaixa la policia judicial, seguint les ordres del jutge encarregat del cas *Palma Arena*, entrà a la residència de Jaume Matas a Palma i, al mateix temps, al pis on viuen els seus fills a Madrid. L'escorcoll a Palma va anar envoltat de morbositat, perquè tot d'una es filtrà als mitjans de comunicacions fins al més petit detall del luxe ostentós amb què el matrimoni Jaume Matas - Maite Arenal havia reformat i decorat el famós *palauet*. Nombroses obres d'art, un gran celler de mig miler de botelles –incloses unes cinquanta de Vega Sicilia–, nombrosos parells de sabates de l'esposa de l'ex-president, uns quants televisors de gran pantalla –entre els quals n'hi ha algun de la marca Bang & Olufsen, molt cara– i, fins i tot, es va saber que la granereta del vàter costa prop de 400 euros.

L'escorcoll de la policia va ser seguit *in situ* per l'advocat de Matas, Rafel Perera, que en tot moment

col·laborà amb els policies, fins al punt que el jutge li'n donà les gràcies. Però les bones paraules s'acabaren aviat. El dilluns següent, el misser de l'ex-president Matas –que ara viu a Washington amb la seva esposa, per bé que tots dos hauran d'anar a Palma el mes de març a declarar com a imputats davant el jutge– va expressar als mitjans la seva queixa per “les filtracions” respecte de “tota casta de detalls de la intimitat de la residència” que, al seu parer, “no tenen cap rellevància per al cas que s'investiga”, la qual cosa demostra que “alguna persona o persones que participaren en l'escorcoll no han guardat el secret del sumari decretat pel jutge”. D'una altra banda, el PP també volgué mostrar oficialment el seu desacord amb “el judici paral·lel que sofreix (Matas) i per les filtracions interessades que només tenen com a objectiu fer-li mal”, segons que digué el portaveu parlamentari, Francesc Fiol.

tonia entre tots dos partits. Ambdós, d'una forma tàcita, han arraconat la qüestió de la suposada corrupció que els afecta. Això és tan evident, que la portaveu del govern, Joana Barceló (PSOE), no pas poques vegades insta el PP a actuar contra la corrupció que l'esquitxa, però quan és interrogada pels periodistes si demana això mateix a UM, respon que “això són qüestions de partit” i que no hi pot entrar. D'una altra banda, Unió Mallorquina no comenta mai cap cas de presumpta corrupció.

La convergència entre PSOE i UM es notà especialment durant les negociacions per a superar la crisi del Consell de Mallorca. En aquella ocasió es posà al capdavant de les negociacions el president del govern –i secretari general del PSIB-PSOE–, Francesc Antich. Les cúpules de tots tres partits estigueren reunides durant moltes d'hores per fer possible un fràgil acord que permeté a UM de tornar al Consell. S'assolí l'objectiu formal. Però els principis d'acord –sobre què aprovar al Consell i al Parlament durant els mesos vinents– als quals

Unió Mallorquina parla molt amb el PSOE i, a desgrat de certes divergències, s'hi troben còmodes, tenen una relació fluida

arribaren PSOE i UM no foren acceptats pel Bloc. Els dirigents d'aquesta coalició –PSM, EU, Verds i ERC– es mostraren durs i no volgueren transigir en cap dels acords previs a què els altres dos partits havien arribat. Amb això, s'acomplí el retorn d'UM al Consell, i es donà la imatge que la crisi quedava tancada, però tot d'una les divergències del Bloc amb PSOE-UM s'han revifat.

Al Bloc consideren que aquella negociació els va sortir molt bé i que han d'enfortir la posició envers el PSOE i UM per marcar territori propi. Amb aquest objectiu, no fa gaire que la vice-presidenta del Consell, Joana Lluïsa Mascaró, dimtí el càrrec per dedicar-se exclusivament a fer de portaveu del Bloc a la institució, de manera que tindrà

més llibertat per a adoptar posicions dures amb relació als seus socis. D'una altra banda, el principi d'acord entre PSOE i UM per a aprovar els pressuposts del Consell de Mallorca tampoc no compta amb el vist-i-plau del Bloc –si més no, en el moment de tancar aquesta edició.

Val a dir que al Consell Insular el Bloc hi té tres escons, UM també tres, onze el PSOE i setze el PP. La majoria absoluta és de disset escons. Pel que fa al Parlament, el Bloc té quatre diputats per Mallorca i un per Menorca, si bé aquest darrer és de la coalició PSM-Verds, però inserit al grup parlamentari comú. La majoria absoluta a la Cambra és de trenta diputats. El Bloc, doncs, té molta força, tant al Consell com al Parlament. Francesc Antich ja ha fet una crida a “evitar demagògies” i “maximalismes”, però el Bloc sembla estar disposat a fer visible la seva força en aquesta recta final de legislatura. Només manquen divuit mesos per a les eleccions.

El Bloc creu que ha d'endurir la posició envers el PSOE i UM per marcar territori propi, 18 mesos abans de les eleccions

Miquel Payeras